

WYMAGANIA EDUKACYJNE – KLASA 1, CZĘŚĆ 1 i 2

Zrozumieć tekst - zrozumieć człowieka. WSiP

LP.	Temat	Materiał nauczania	Cel lekcji	Pojęcia	Dopuszczający	Dostateczny	Dobry	Bardzo dobry	Celujący
1.	Lekcja organizacyjna								
BIBLIA W LITERATURZE I KULTURZE									
2.	Zrozumieć kulturę – zrozumieć człowieka	Wykład w podręczniku, s. 10–13; <i>Mysliciel z Cernovoda</i> (s. 10); przykłady różnych tekstów kultury (s. 13)	Zdefiniowanie kultury jako całokształtu materialnego i duchowego dorobku ludzkości	kultura natura sztuka (wysoka i popularna) funkcja estetyczna tekst kultury	Wyjaśnia pojęcia: Biblia, Stary testament, Nowy Testament, Apokalipsa, psalm, przypowieść, naród wybrany, politeizm, monoteizm Wymienia języki Biblii Streszcza czytane fragmenty Księgi Rodzaju, Księgi Hioba, Apokalipsy, Próby Abrahama, przypowieści Wymienia cechy Boga, człowieka, świata na podstawie fragmentu Księgi Rodzaju Wymienia najważniejsze symbole Apokalipsy Wymienia przykłady frazeologizmów biblijnych Przedstawia postawę Hioba Odczytuje najprostsze znaczenia przypowieści	Jak na ocenę dopuszczającą a ponadto: wymienia podstawowe typy ksiąg biblijnych, dostrzega ład moralny oraz hierarchię w opisie stworzenia świata, definiuje biblijne rozumienie wolności i grzechu Charakteryzuje postawy wybranych bohaterów biblijnych, opowiada historie Abrahama i Hioba, wyjaśnia pojęcie vanitas,	Jak na ocenę dostateczną a ponadto: wskazuje części Biblii wspólne dla chrześcijan i Żydów, lokalizuje najważniejsze księgi biblijne w Starym i Nowym Testamencie, sporządza plan kompozycyjny poematu o stworzeniu świata, ustala motywy postępowania bohaterów biblijnych, wskazuje źródła ludzkiego cierpienia, dostrzega stylistyczną wartość powtórzeń w „Księdze Koheleeta”, wnioskuje o	Jak na ocenę dobra a ponadto: zna pojęcia Wulgata, Septuaginta, Tora, zna i rozumie pojęcie toposu homo viator, określa stosunek Boga do wybranych postaci biblijnych, odnajduje aluzje i nawiązania biblijne w tekstach współczesnych, rozumie istotę cierpienia niezawinionego. Ustala	Jak na ocenę bardzo dobrą a ponadto: omawia podstawowe tłumaczenia Biblii, rozpoznaje funkcję stanowiącą w tekście biblijnym Porównuje mitologiczną i biblijną wizję stworzenia świata, dostrzega różnice w kreowaniu boga w monoteizmie i politeizmie, Dostrzega archetypiczną wartość bohaterów biblijnych, wyjaśnia symboliczne znaczenie buntu pierwszych ludzi, wykorzystuje
3.	W świecie znaków	Wykład w podręczniku, s. 15–19; symbole religii (s. 15); symbole chrześcijańskie (s. 18)	Poznanie klasyfikacji znaków	semiotyka semantyka znak znak umowny symptom znak symboliczny znak ikoniczny znak językowy mowa ciała					
4.	Literatura i jej klasyfikacje	Wykład w podręczniku, s. 20–23; Homer <i>Odyseja</i> (s. 24); Safona [Wierzę, że chciałabym umrzeć...] (s. 25); J.-L. David <i>Safona i Faon</i> (s. 26)	Powtórzenie i usystematyzowanie wiadomości o rodzajach i gatunkach literackich	literatura fikcyjność obrazowość epika liryka dramat narrator podmiot liryczny osoby dramatu rodzaj literacki gatunek literacki synkretyzm poezja proza					

5.	U źródeł kultury: Biblia	Tablica chronologiczna, s. 30–31; wykład w podręczniku, s. 34–36	Poznanie budowy, tematyki i okoliczności powstania Biblii	kultura śródziemnomorska <i>sacrum</i> <i>profanum</i> skrót biblijne werset	Rozróżnia rodzaje psalmów	dostrzega metaforyczną wartość „Pieśni nad pieśniami”, rozróżnia rodzaje psalmów, wyjaśnia uniwersalne przesłanie przypowieści, rozumie i stosuje związki frazeologiczne związane z Biblią, wskazuje cechy stylu biblijnego	cechach miłości w analizie listu św. Pawła, rozpoznaje podstawowe cechy stylu biblijnego, odczytuje teksty Apokalipsy na poziomie metaforycznym, określa symboliczną wartość postaci	przesłanie wskazanych fragmentów tekstu biblijnego, charakteryzuje podmiot i adresata psalmów, dostrzega w psalmach próbę dialogu z Bogiem, wykorzystuje odpowiednie źródła do rozszyfrowania symboliki apokaliptycznej	fragmenty Biblii w funkcji argumentacyjnej, rozumie pojęcia kohelet, eklezjastes, określa relacje między Bogiem a człowiekiem w psalmach, stosuje stylizację biblijną
6.	<i>Oto jestem.</i> Człowiek i Bóg w Biblii – historia Abrahama	Wykład w podręczniku, s. 37; Księga Rodzaju (s. 38); M.M. da Caravaggio <i>Ofiarowanie Izaaka</i> (s. 39); M. Chagall <i>Ofiarowanie Izaaka</i> (s. 40);	Opisanie relacji między człowiekiem a Bogiem w Starym Testamencie	Pięcioksiąg monoteizm inwersja Holokaust przymierze					
7.	<i>Strach, niepowstrzymany strach.</i> Świat ludzkich uczuć wobec próby wiary	G. Herling-Grudziński <i>Ofiarowanie</i> (s. 41–44); M.M. da Caravaggio <i>Ofiarowanie Izaaka</i> (s. 42)	Porównanie biblijnej historii Abrahama z jej współczesną interpretacją	parafraza pastisz apokryf narrator bohater					
8.	<i>W boleści mej duszy...</i> Obraz ludzkiego cierpienia w Biblii	Wykład w podręczniku, s. 46; Księga Hioba (s. 47–48); P. Bruegel <i>Kaleki</i> (s. 48)	Scharakteryzowanie biblijnej koncepcji niezawinionego cierpienia	poemat powtórzenie lamentacja tematyka egzystencjalna					
9.	<i>Jak śmierć potężna jest miłość...</i> Biblijna poezja miłosnego wyznania	Wykład w podręczniku, s. 62; Pieśń nad Pieśniami (s. 63, s. 67); E. Stachura <i>Pejzaż</i> (s. 64–65);	Scharakteryzowanie biblijnych koncepcji miłości i sposobów mówienia o nich	poemat liryczny liryka pośrednia alegoria porównanie symbol metafora poetycka					

		1 List świętego Pawła do Koryntian (s. 66–67); D.G. Rossetti <i>Oblubienica</i> (s. 63); M. Chagall <i>Pieśń nad Pieśniami</i> (s. 65)							
10.	<i>Psalm będę śpiewać...</i> W świecie poezji biblijnej	wykład w podręczniku, s. 68; Psalm 23 (s. 69); J. Kochanowski Psalm 91 (s. 70); L. Wiesiołowski <i>Dawid grający na harfie</i> (s. 70)	Scharakteryzowanie psalmów jako wzorca poezji religijnej	psalm (błagalny, pochwalny, dziękczynny, ufności, mądrościowy) psalterz fantastyka					
11.	<i>Skarb jest nieprzebrany ...</i> Parafrazy psalmów w poezji dawnej i współczesnej	M. Sęp Szarzyński <i>Psalmu CXXX paraphrasis...</i> (s. 72–73); Cz. Miłosz Psalm 30 (s. 74); zdjęcie liry (s. 73)	Dostrzeżenie odmienności stylistycznej tłumaczeń psalmów z różnych epok	parafraza					
12.	<i>Twój brat był umarły, a znów ożył...</i> Parabola i jej funkcje w Ewangeliach	Wykład w podręczniku, s. 80; Przypowieść o synu marnotrawnym (s. 81)	Określenie istoty paraboliczności	ewangelia przypowieść (parabola)					
13.	<i>Ujrzał go jego ojciec i wzruszył się</i>	Rembrandt van Rijn <i>Powrót syna</i>	Porównanie literackiej (biblijnej) i	światłocien					

	<i>głęboko...</i> Ewangeliczne przesłanie miłości w obrazie Rembrandta	<i>marnotrawnego</i> (s. 83)	malarskiej wizji historii syna marnotrawnego						
14.	<i>I piąty anioł zatrąbił...</i> Biblijna wizja końca świata	Wykład w podręczniku, s. 85; Apokalipsa świętego Jana (s. 86); J. Lebenstein „ <i>A z dymu wyszła szarańcza na ziemię i dano jej moc taką jak moc skorpionów ziemskich</i> ” (s. 87); El Greco <i>Otwarcie piątej pieczęci</i> (s. 88)	Opisanie motywu apokalipsy w różnych tekstach kultury	apokalipsa wizja anafora symbol					
15.	<i>Nie możesz mnie teraz opuścić...</i> Współczesna wizja Sądu Ostatecznego	Wykład w podręczniku, s. 89; Z. Herbert <i>U wrót doliny</i> (s. 90–91); G. di Arpo <i>Zastęp zbrojnych aniołów</i> (s. 89)	Odczytanie Herbertowskiej reinterpretacji biblijnego motywu Sądu Ostatecznego	Sąd Ostateczny relacja					
16.	<i>Z piekielnymi zmagam się widmami...</i> Obraz biblijnych kobiet w wierszach poetek XIX i XX wieku	Wykład w podręczniku, s. 92; W. Szymborska <i>Żona Lota</i> (s. 93); Ewangelia według świętego Marka (s. 95);	Zaprezentowanie portretów biblijnych bohaterek w różnych tekstach kultury	podmiot mówiący podmiot liryczny bohater liryczny sytuacja liryczna <i>femme fatale</i>					

		<p>K. Zawistowska <i>Herodiada</i> (s. 96); A. Frederick, A. Sandys <i>Maria Magdalena</i> (s. 92); R. Santi <i>Żona Lota zamieniona w słup soli</i> (s. 94); Tycjan <i>Salome niosąca głowę Jana Chrzciciela</i> (s. 95); G. Moreau <i>Zjawa</i> (s. 97)</p>							
17.	<p><i>Skoro wszystkie kobiety pochodzą od Ewy...</i> Biblijny wzorzec kobiety</p>	<p>A. Szostkiewicz <i>Ewa, czyli milczenie kobiet</i> (s. 98–101); Masaccio <i>Wygnanie z raju</i> (s. 99); H. van der Goes <i>Upadek pierwszych ludzi</i> (s. 101)</p>	<p>Umiejętność czytania ze zrozumieniem wypowiedzi publicystycznej</p>						
18.	<p><i>Między mitem a historią.</i> Wiedza o przeszłości i świecie w Biblii</p>	<p>A. Świderkówna <i>Biblia między mitem a historią</i> (s. 104–106); <i>Król Salomon</i> miniatura średniowieczna (s. 105)</p>	<p>Umiejętność czytania ze zrozumieniem wypowiedzi popularnonaukowej</p>						
19.	<p>Biblia – wędrówka przez motywy i symbole</p>	<p>Wykład w podręczniku, s. 107–110; <i>Biblia w literaturze i</i></p>	<p>Synteza wiadomości na temat Biblii</p>	<p>motyw topos</p>					

		<i>kulturze – polecenia na koniec działu (s. 112); Biblia w literaturze i kulturze – wypracowania krok po kroku (s. 113); infografiki Miejsca biblijne (s. 54–55) i Postacie biblijne (s. 102–103)</i>							
20.	<i>Pięć kroków do sukcesu – jak napisać wypracowanie maturalne</i>	Wykład w podręczniku, s. 114–116	Poznanie zasad pracy nad wypracowaniem typu maturalnego						

LITERATURA GREKÓW I RZYMIAN

21.	Literatura starożytnych Greków i Rzymian	Tablica chronologiczna, s. 30–31; wykład w podręczniku, s. 118–120, 122; <i>Safona [Wydaje mi się samym bogom równy...]</i> (s. 120); <i>Tyrtajos Rzecz to piękna</i> (s. 123)	Poznanie ram czasowych i głównych cech literatury antycznej	antyk grecko-rzymski sztuka naśladowcza liryzm erotyk strofa saficka poezja tyrtejska patriotyzm puenta	Streszcza obowiązujący fragment Iliady Przedstawia główne wydarzenia i bohaterów Wymienia podstawowe cechy eposu Przedstawia główne cechy rycerza, herosa Krótko wyjaśnia pojęcia: Heros, epos starożytny, epitet stały, mit, tragedia, tragizm, fatum, konflikt tragiczny, katastrofa, wina tragiczna, klasycyzm, liryka, pieśń, stoicyzm, epikureizm Wymienia główne cechy tragedii antycznej	Jak na ocenę dopuszczającą a ponadto: definiuje pojęcie klasycyzmu, wymienia rodzaje i gatunki ukształtowane w starożytności. Zna pojęcia sacrum i profanum, rozumie pojęcia zakres i treść wyrazu, wymienia podstawowe	Jak na ocenę dostateczną a ponadto: wyjaśnia znaczenie kultury antycznej dla współczesności, odnajduje ukryte znaczenia w mitach o Prometeuszu, Syzyfie, Demeter i Korze oraz Heraklesie, zna i potrafi omówić podstawowe archetypy kwestii homeryckiej, dostrzega związki	Jak na ocenę dobrą a ponadto: rozumie istotę mitu śródziemnomorskiego, analizuje mit i ustala archetyp, analizuje związki frazeologiczne związane z mitologią, sporządza plan kompozycyjny tekstu,	Jak na ocenę bardzo dobrą a ponadto: rozpoznaje symbole i rekwizyty antyczne w kulturze, Porównuje mity i baśnie Analizuje sposób ujawniania się narratora w eposie Odtwarza schemat heksametru, omawia rodowód tragedii i komedii, dokonuje
22.	<i>Wiem, że nic nie wiem...</i> Filozofia grecka	Wykład w podręczniku, s. 128–129; <i>Platon Obrona Sokratesa</i> (s. 130), <i>Jaskinia</i>	Scharakteryzowanie zadań filozofii jako dziedziny myśli ludzkiej	filozofia alegoria byt idea materia etyka					

		(s. 133–134); J.-L. David <i>Śmierć Sokratesa</i> (s. 132)		ontologia epistemologia	Streszcza podstawowe mity Określa cechy bohaterów mitycznych (np. Syzyfa, Prometeusza, Dedala, Ikara, Edypa) Wskazuje ważne archetypy i toposy (np., topos labiryntu, Arkadii, władcy, matki)	funkcje mitu, wyjaśnia powstanie świata na podstawie mitu genezyjskiego, analizuje strukturę i hierarchię bóstw w mitologii greckiej, wyjaśnia funkcję mitu w świecie starożytnych Greków. Określa wyznaczniki inwokacji, analizuje porównania homeryckie, rozpoznaje retardacje, rozpoznaje podstawowe toposy i archetypy, wyjaśnia pojęcie katharsis, dostrzega związek między tragedią a mitem, wyjaśnia istotę tragizmu na przykładzie „Króla Edypa”	eposów z mitologią i historią wyjaśnia znaczenie retardacji dla kompozycji utworu epickiego, opisuje budowę eposu starożytnego, charakteryzuje bohaterów, analizując intencje i skutki ich działań. Posługuje się podstawowymi pojęciami z zakresu filmu Ustala główne przesłanie tekstu filozoficznego. Dostrzega aluzje antyczne w liryce współczesnej. Określa symboliczną wartość postaci mitologicznych. Poprawnie stosuje frazeologizmy mitologiczne, wymienia cechy dramatu antycznego, odnajduje założenia filozofii starożytnej w	wykorzystuje tekst w funkcji argumentacyjnej, wymienia cechy mitu na podstawie tekstu Eliade, wyróżnia figurę ironii i parafrazy, omawia wpływ fatum na losy bohaterów. Rozumie istotę dualizmu, dostrzega obecność konkretnej myśli filozoficznej w tekście, wyjaśnia i rozróżnia starożytne toposy, np. exegi monumentum, odwołuje się do Horacjańskich haseł, przywołuje konteksty macierzysty, biograficzny, filozoficzny	charakterystyki porównawczej, wykrywa związki stasimonów z treścią i ustala ich przesłanie charakteryzuje Horacjańską wizję literatury Rozpoznaje i ustala sytuację liryczną, twórczo analizuje tekst, sprawnie umiejscawia utwór w procesie historyczno-literackim, właściwie operuje kontekstami literackimi, dostrzega prawidłowości procesu historyczno-literackiego
23.	<i>Pieśń od Muz Helikońskich zacznijmy...</i> Mitologiczna wizja świata	Wykład w podręczniku, s. 137; Hezjod <i>Teogonia</i> (s. 138); N. Poussin <i>Parnas</i> (s. 139); G. Klimt <i>Pallas Atena</i> (s. 141)	Scharakteryzowanie mitologicznej wizji świata, bogów i człowieka	mit teogonia epos religijny politeizm personifikacja					
24.	Klasyczne piękno – <i>Apollo Sauroktonos</i> Praksytelesa	Wykład w podręczniku, s. 142–143; Poliklet <i>Doryforos</i> (s. 142); Praksyteles <i>Apollo zabijający jaszczurkę (Sauroktonos)</i> (s. 143)	Opisanie posągu Apolla jako wzorowego przykładu sztuki antycznej	kanon proporcja harmonia symetria kontrapost	Wymienia przykłady frazeologizmów mitologicznych Przedstawia przebieg wydarzeń w Królu Edypie Sofoklesa Charakteryzuje bohaterów Określa sytuacje w jakiej znalazł się główny bohater Przedstawia krótko problematykę wierszy Horacego				
25.	<i>Apollo między mrokiem a światłem.</i> Wina i oczyszczenie w kulturze greckiej	Z. Kubiak <i>Apollo między mrokiem a światłem</i> (s. 146–147); <i>Apollo belwederski</i> (s. 147); G. Moreau <i>Apollo i Boreasz</i> (s. 148)	Poznanie świata wartości antycznej Grecji						
26.	<i>Ponad wytrzymałość boga...</i> Pojedynek boskości i	J. Parandowski <i>Marsjasz</i> (s. 150–151); Z. Herbert <i>Apollo i</i>	Interpretacja poezji Herberta jako dialogu z kulturą europejską	poezja kultury liryka narracyjna topos epitet (przymiotnikowy,					

	człowieczeństwa	<i>Marsjasz</i> (s. 152–153); J. de Ribera <i>Apollo i Marsjasz</i> (s. 151)		imiesłowowy, rzeczownikowy, złożony)		Sofoklesa. Wymienia podstawowe założenia filozofii Sokratesa, Platona, Arystotelesa, Epikura oraz stoików. Określa podmiot i adresata utworu lirycznego, dokonuje podstawowej analizy tekstu lirycznego, potrafi przywołać podstawowe konteksty	tekstach z późniejszych epok		
27.	<i>Swoje słowa układał przeciw śmierci...</i> Reinterpretacja mitu orfickiego w wierszu Czesława Miłosza	C. Miłosz <i>Orfeusz i Eurydyka</i> (s. 163–165); zdjęcie ze spektaklu <i>Orfeusz i Eurydyka</i> (s. 165)	Odczytanie mitu orfickiego w kontekście archetypu miłości silniejszej niż śmierć	reinterpretacja liryka narracyjna					
28.	<i>W śmierć nie odejdę bez sławy...</i> Wojna i walka w eposie bohaterskim	Wykład w podręczniku, s. 173; Homer <i>Iliada</i> (s. 174–175, 177); <i>Achilles opatruje ranę Patroklosa</i> (s. 173); Filoksenos <i>Bitwa pod Issos</i> (s. 176)	Poznanie cech gatunkowych eposu	autor epos rycerski (bohaterski) heroizm heksametr inwokacja porównanie homeryckie patos					
29.	<i>Usobienie przewrotności losu.</i> Tragedia grecka – bohater tragiczny i jego tragizm	Wykład w podręczniku, s. 179–180; J. Misiewicz <i>Tragedia attycka</i> (s. 180–182); teatr w Epidaurós (s. 181); maska tragiczna (s. 182)	Poznanie genezy i budowy tragedii antycznej	tragedia <i>katharsis</i> akcja dramatyczna <i>epeisodion</i> <i>parodos</i> <i>stasimon</i> <i>kommos</i> <i>prologos</i> <i>exodos</i>					
30.	<i>Nic się wasze życie nie liczy...</i>	Wykład w podręczniku, s. 183;	Scharakteryzowanie antycznej koncepcji	Fatum					

	Koncepcja losu ludzkiego w tragedii antycznej	Sofokles <i>Król Edyp</i> (s. 184–185 oraz całość dramatu); A. Kokular <i>Edyp i Antygona</i> (s. 185)	ludzkiego losu						
31.	<i>Nie widzisz swego marnego żywota...</i> Fatum i wina w tragedii greckiej	Sofokles <i>Król Edyp</i> (s. 188–190 oraz całość dramatu); scena z dramatu satyrowego (s. 187); G. Moreau <i>Edyp i Sfinks</i> (s. 188)	Określenie istoty tragizmu Edypa	ironia tragiczna tragizm wina tragiczna (hamartia) <i>hybris</i> nieświadomość wyparcie					
32.	<i>Więcej nie powiem...</i> Porozumienie i nieporozumienie w języku	Wykład w podręczniku, s. 194–196; Sofokles <i>Król Edyp</i> (s. 188–190)	Sformułowanie zasad sprzyjających porozumieniu w komunikacji językowej	monolog dialog polilog stychomytia prawda fałsz sąd logika szczerłość kłamstwo argumentacja perswazja teza hipoteza pytanie					
33.	<i>Jeśli słusznie mówią, iż władasz wszystkim...</i> Religijny charakter <i>Króla Edypa</i>	Sofokles <i>Król Edyp</i> (s. 198–199 oraz całość dramatu); F. de Goya <i>Saturn</i> (s. 197); wizerunek Zeusa (s. 198)	Opisanie związków pomiędzy literaturą a sferą <i>sacrum</i> w tragedii antycznej						
34.	Wypracowanie klasowe z omówieniem		Umiejętność komponowania, redagowania i						

			korekty dłuższej wypowiedzi pisemnej na temat tekstów literackich						
35.	<i>Wielokulturowa natura świata...</i> Herodot czytany przez Kapuścińskiego	Wykład w podręczniku, s. 223–224; R. Kapuściński <i>Podróże z Herodotem</i> (s. 224–225); świat według Herodota – mapa (s. 225)	Scharakteryzowanie pluralizmu kulturowego jako idei uniwersalnej	esej Inny etnocentryzm pluralizm (relatywizm) kulturowy ksenofobia					
36.	Jak korzystać z języka?	Wykład w podręczniku, s. 227–229	Umiejętność zredagowania formalnej wypowiedzi pisemnej	oficjalna / nieoficjalna odmiana języka list formalny podanie wniosek oświadczenie petycja					
37.	Wędrowka przez motywy i symbole antyczne	Wykład w podręczniku, s. 230–232; <i>Literatura Greków i Rzymian – polecenia na koniec działu</i> (s. 234); <i>Literatura Greków i Rzymian – wypracowania krok po kroku</i> (s. 235); infografika <i>Teatr grecki</i> (s. 192–193)	Synteza wiadomości na temat literatury antycznej						
38.	<i>Pięć kroków do sukcesu</i> –	Wykład w podręczniku, s.	Poznanie zasad pracy nad						

	jak przygotować wystąpienie publiczne	236–238	wystąpieniem publicznym						
ŚREDNIOWIECZE									
39.	Tysiąc lat kultury średniowiecza	Tablica chronologiczna, s. 240–241; wykład w podręczniku, s. 242–245; J. Fouquet, ilustracja rękopisu (s. 243); plan idealnego kościoła (s. 244)	Określenie ram czasowych i najważniejszych cech epoki	średniowiecze uniwersalizm	Wyjaśnia pojęcia: średniowiecze, geocentryzm, uniwersalizm, asceza, legenda, franciszkanizm, alegoria, hagiografia Przedstawia średniowieczne toposy i symbole (Tristan i Izolda, Roland, św. Franciszek, błędny rycerz, taniec śmierci) Czyta ze zrozumieniem tekst Bogurodzicy Określa cechy Matki Bożej w Bogurodzicy i Lamencie świętokrzyskim Przedstawia dzieje św. Aleksego i św. Franciszka Charakteryzuje postać św. Aleksego jako wzór świętości Streszcza wybrane historie z dziejów św. Franciszka Przedstawia na podstawie fragmentów Pieśni o Rolandzie cechy rycerza i władcy średniowiecznego Streszcza fragmenty	Jak na ocenę dopuszczającą a ponadto: zna i wykorzystuje pojęcia uniwersalizm, scholastyka, trivium i quadrivium, wskazuje miejsce średniowiecza w procesie literackim, charakteryzuje podstawy światopoglądu średniowiecznego, zna i rozumie terminy augustynizm, tomizm, plankt, streszcza wybrane żywoty świętych, np. Aleksego, Franciszka, wskazuje cechy ascety, zna pojęcie hagiografii, wskazuje cechy wiersza	Jak na ocena dostateczną a ponadto: zna średniowieczne systemy filozoficzne, porównuje wizerunki Matki Bożej w różnych tekstach, wyodrębnia w tekstach apostrofy i prośby, odnajduje w historii Tristana i Izoldy topos miłości, dostrzega różnic intencje podmiotu w „Lamencie świętokrzyskim”, porównuje wizerunki śmierci w różnych kulturach, interpretuje historię Tristana i Izoldy jako średniowieczny przykład powieści rycerskiej, rozumie istotę personifikacji, wyjaśnia symbolikę przedśmiertny	Jak na ocenę dobrą a ponadto: wskazuje elementy kompozycyjne utworu hagiograficznego, określa sytuację liryczną w wybranych tekstach epoki, dostrzega nawiązania do utworów średniowiecznych w liryce epok późniejszych, porównuje wizerunki śmierci w różnych kulturach, interpretuje historię Tristana i Izoldy jako średniowieczny przykład powieści rycerskiej, rozumie istotę personifikacji, wyjaśnia symbolikę przedśmiertny	Jak na ocenę bardzo dobrą a ponadto: wartościuje dorobek kultury średniowiecza, Ocenia postępowanie Aleksego i bohaterów epiki rycerskiej oraz dzieł historiograficznych z perspektywy człowieka średniowiecznego i współczesnego, Dostrzega związek „Bogurodzicy” z filozoficzną ideą pośrednictwa, Zauważa obecność motywu deesis w „Bogurodzicy”, wskazuje w „Bogurodzicy” cechy hymnu, Klasyfikuje dogmatyczne cechy Matki Bożej, odnajduje i
40.	<i>Wszystko jest dobre...</i> Filozofia średniowieczna	Wykład w podręczniku, s. 246–248; św. Augustyn <i>Wyznania</i> (s. 248–249); B. Gozzoli <i>Życie św. Augustyna</i> (s. 247)	Przedstawienie średniowiecznej koncepcji Boga jako przyczyny dobra w świecie	patrystyka scholastyka uniwersalia traktat filozoficzny teodycea					
41.	<i>Gaude, Mater Polonia.</i> Hymn pierwszego polskiego poety	Wykład w podręczniku, s. 250; Wincenty z Kielczy <i>Hymn do świętego Stanisława</i> (s. 251–252); <i>Zabójstwo świętego Stanisława</i> (s. 252)	Wskazanie w hymnie syntezy wątków religijnych i patriotycznych	hymn (religijny, akademicki, ambrożyński)					
42.	Pieśń ojczysta – <i>Bogurodzica</i>	Wykład w podręczniku, s. 256–259; <i>Bogurodzica</i> (s.	Interpretacja <i>Bogurodzicy</i> jako pieśni wyrażającej idee religijne	pieśń religijna idea pośrednictwa teocentryzm hierarchizm					

		256); polichromia przedstawiająca motyw <i>deesis</i> (s. 257)	epoki	<i>deesis</i>	Pieśni o Rolandzie	średniowieczne go, analizuje budowę Bogurodzicy, streszcza „Tristana i Izoldę”, interpretuje „Lament świętokrzyski”, zna bohaterów legend arturiańskich,	elementy historii w epice rycerskiej średniowiecza, definiuje pojęcie dialogu jako gatunku literackiego, zna kompozycje dzieła Dantego, charakteryzuje bohatera lirycznego utworów Villona, dostrzega schematyzm dzieł hagiograficznych, wskazuje typowe cechy średniowiecznego władcy, dostrzega cechy wspólne bohaterów średniowiecznych , definiuje pojęcie chanson de geste i danse macabre oraz ubi sunt W tekstach późnego średniowiecza wskazuje topos przemijania i motyw wanitatywny	ch zachowań Rolanda, wskazuje elementy języka potocznego i ich funkcje w tekście literackim, dostrzega i wskazuje symboliczność i alegoryczność kultury średniowieczn ej, rozpoznaje i charakteryzuje bohaterów legend arturiańskich i literatury fantasy np. Wiedźmina, Gandalfa, wyjaśnia znaczenie „Boskiej Komedii” w kulturze europejskiej, dostrzega w nim zapowiedź renesansowego przełomu, charakteryzuje nowy typ bohatera lirycznego w utworach Villona, rozumie i	wyjaśnia toposy i motywy w tekstach Villona, wskazuje w nich elementy sprzeczne z ideologią średniowiecza, zna poglądy św. Tomasza na temat hierarchicznego porządku świata, rozpoznaje w tekstach średniowiecznych cechy misterium, definiuje pojęcie apokryfu, wskazuje najważniejsze założenia filozofii św. Augustyna, dostrzega przełomowy charakter działalności św. Franciszka, ustala symbolikę świętego Graala, hierarchizuje cechy średniowiecznego rycerza, porównując go z wzorcem starożytnym, wskazuje cechy grotesku w tekstach kultury średniowiecza, zna najważniejsze zabytki języka polskiego,	
43.	Sztuka romańska i <i>Bogurodzica</i>	Wykład w podręczniku, s. 260–261); <i>Bogurodzica</i> (s. 256); polichromia przedstawiająca motyw <i>deesis</i> (s. 257); kościół św. Piotra w Kruszwicy (s. 261); <i>Madonna z Dzieciątkiem</i> (s. 262); <i>Maryja z Dzieciątkiem</i> (s. 262)	Omówić związki między <i>Bogurodzicą</i> a romańskimi dziełami sztuki	styl romański portal iluminacja	Przedstawia średniowieczne wyobrażenie śmierci Wyjaśnia znaczenie motywu tańca śmierci	streszcza „Rozmowę Mistrza Polikarpa ze Śmiercią” ustala cechy alegorii Śmierci, na podstawie analizy tekstu, zna pojęcie historiografii średniowiecznej , streszcza fragmenty „Kroniki polskiej Galla Anonima”, wskazuje cechy władców Bolesława Chrobrego i Bolesława Krzywoustego,				
44.	<i>A na świecie zbożny pobyt...</i> Trwałość i zmiana języka w dziejach	Wykład w podręczniku, s. 263–265; <i>Bogurodzica</i> (s. 256)	Dostrzeżenie różnic między staropolszczyzną a polszczyzną współczesną	archaizm (fonetyczny, leksykalny, słowotwórczy, fleksyjny, składniowy) neologizm neosemantyzm						
45.	Język jako system znaków	Wykład w podręczniku, s. 267–268; [<i>Ach, miłość...</i>] (s. 269)	Poznanie wzajemnych zależności między poszczególnymi podsystemami języka	system znaków podsystem (fonologiczny, gramatyczny, leksykalny) morfologia słowotwórstwo fleksja składnia						
46.	Gotyk –	Wykład w	Scharakteryzowan	gotyk						

	piękno uduchowione i pełne emocji	podręczniku, s. 270–271; J. Przyboś, <i>Widzenie katedry w Chartres</i> (s. 272–273); zamek w Malborku (s. 270); Wit Stwosz, ołtarz główny (s. 271); katedra w Chartres (s. 273)	ie gotyku jako stylu w sztuce średniowiecznej oraz interpretacja wiersza Przybosia jako przekładu intersemiotycznego	łuk ostry sklepienie krzyżowo-żebrowe witraż rozeta ołtarz szafowy obraz tablicowy		dostrzega elementy etosu rycerskiego, charakteryzuje rycerza idealnego, np. Rolanda, wskazuje znaczenie „Boskiej Komedii” Dantego w historii literatury, dostrzega		wyjaśnia funkcję pytań retorycznych w tekstach Villona, dostrzega znaczenie kroniki Jana Długosza, rozpoznaje cechy stylu romańskiego i gotyckiego w malarstwie i architekturze	rozpoznaje najważniejsze procesy językowe,
47.	Symbolika katedry w filmie animowanym	Wykład w podręczniku, s. 274; J. Przyboś, <i>Widzenie katedry w Chartres</i> (s. 272); T. Bagiński <i>Katedra</i> (płyta CD-ROM)	Analiza sposobów przedstawienia symboliki gotyckiej katedry w języku filmowym	film animowany natura–kultura		przełomowy charakter „Wielkiego testamentu” F. Villona, charakteryzuje bohatera literatury fantasy, odtwarza wizję świata ukazaną w tekstach lirycznych			
48.	<i>Dualizm wyobrażeń...</i> Symbolika przestrzeni w średniowieczu	A. Guriewicz <i>Kategorie kultury średniowiecznej</i> (s. 276–278); J. van Eyck <i>Zaślubiny Arnolfinich</i> (s. 278)	Umiejętność czytania ze zrozumieniem wypowiedzi popularnonaukowej						
49.	<i>Pełna smutku i żalości...</i> Liryzm i dramatyzm planktu średniowiecznego	Wykład w podręczniku, s. 282; <i>Posłuchajcie, bracia miła</i> (s. 283–284); <i>Bogurodzica</i> (s. 256);	Przedstawienie wizerunku Maryi jako cierpiącej matki w różnych tekstach kultury	lament (plankt) apokryf liryzm oksymoron kontrast pieta eschatologia					

		<p><i>Stabat Mater dolorosa</i> (s. 287–289); R. van der Weyden <i>Zdjęcie z krzyża</i> (s. 284); B. Bermejo <i>Pieta</i> (s. 286); <i>Pieta z Jeżewa</i> (s. 288)</p>							
50.	Wypracowanie klasowe z omówieniem		Umiejętność komponowania, redagowania i korekty dłuższej wypowiedzi pisemnej na temat tekstów literackich						
51.	<p><i>Wszystko cirpiał prze Bog rad...</i> Średnio-wieczne idee – asceza</p>	<p>Wykład w podręczniku, s. 290; <i>Legenda o świętym Aleksym</i> (s. 291–294); scena z <i>Legendy o świętym Aleksym</i> (s. 293)</p>	Przedstawienie św. Aleksego jako wzorca osobowego ascety	<p>legenda hagiografia asceza literatura parenetyczna</p>					
52.	<p><i>Czemu za tobą?...</i> Średnio-wieczne idee – franciszkanizm</p>	<p>Wykład w podręczniku, s. 296; <i>Kwiatki świętego Franciszka z Asyżu</i> (s. 297–299); J. Twardowski <i>Malowani święci</i> (s. 300); G. di Bondone <i>Kazanie do</i></p>	Porównanie i ocena średniowiecznych modeli świętości	<p>antologia franciszkanizm epifora litota <i>vita contemplativa</i> <i>vita activa</i></p>					

		<i>ptaków</i> (s. 298)							
53.	<i>Wiernie ci służę...</i> Obraz miłości dwornej w poezji średniowiecza	Wykład w podręczniku, s. 314; W. von der Vogelweide <i>Piękność i wdzięk</i> (s. 315); H. Poświatowska <i>Śpiący jednorożec</i> (s. 316); miniatura z <i>Codex Manesse</i> (s. 314); <i>Księga cudów</i> (s. 317)	Opisanie średniowiecznego modelu miłości	miłość dworna					
54.	<i>Widziałbym tylko jedną ciebie...</i> Średniowieczna opowieść o prawdziwej miłości	Wykład w podręczniku, s. 319–320; <i>Dzieje Tristana i Izoldy</i> (s. 322 oraz całość utworu); miniatura przedstawiająca Tristana, Izoldę i króla Marka (s. 323)	Interpretacja historii Tristana i Izoldy jako literackiego mitu	romans utwór fabularny akcja (ciągła, jednolita) fabuła					
55.	<i>Raczej umrzeć niż popaść w osławę...</i> Roland jako wzór rycerza	Wykład w podręczniku, s. 332–333); <i>Pieśń o Rolandzie</i> (s. 334); kadr z filmu <i>Pieśń o Rolandzie</i> (s. 333)	Przedstawienie kreacji Rolanda jako wzoru średniowiecznego rycerza	<i>chanson de geste</i> literatura parenetyczna etos rycerski heroizm honor					
56.	<i>Wydam mu bitwę...</i> Etos rycerski w średniowieczu	<i>Dzieje Tristana i Izoldy</i> (s. 336–338); ilustracja do	Odtworzenie hierarchii wartości średniowiecznego	heroizm patos					

		<i>Dziejów Tristana i Izoldy</i> (s. 337)	rycerza						
57.	<i>Idę na wojnę...</i> Współczesna dekonstrukcja mitu rycerza	Wykład w podręczniku, s. 340; J. Hašek <i>Przygody dobrego wojaka Szwejka</i> (s. 341–342); plakat z filmu <i>Dzielny wojak Szwejk</i> (s. 342)	Interpretacja dzieła Haška jako polemiki z etosem rycerskim	deheroizacja trawestacja					
58.	W świecie idei i motywów literatury średniowiecza	Wykład w podręczniku, s. 359–362; H. Memling <i>Sąd Ostateczny</i> (s. 361); <i>Średniowiecze – polecenia na koniec dzieła</i> (s. 367); <i>Średniowiecze – wypracowania krok po kroku</i> (s. 368); infografika <i>Idee średniowiecza</i> (s. 280–281)	Synteza wiadomości na temat literatury średniowiecznej						

ROZKŁAD MATERIAŁU Z PLANEM WYNIKOWYM – KLASA 1, CZĘŚĆ 2

Lp.	Temat	Materiał nauczania	Cel lekcji	Pojęcia	Dopuszczający	Dostateczny	Dobry	Bardzo dobry	Celujący
RENEZANS									
1.	Renesans – odrodzenie kultury	Tablica chronologiczna, s. 12–15;	Określenie ram czasowych i najważniejszych	renesans (odrodzenie) reformacja	Wyjaśnienia pojęcia: humanizm,	Jak na ocenę dopuszczającą, a	Jak na ocenę dostateczną a	Jak na ocenę dobrą, a	Jak na ocenę bardzo dobrą, a ponadto: w sposób pogłębiony

	antycznej. Nowa wizja świata i człowieka	wykład w podręczniku, s. 16–20; L. da Vinci <i>Studium proporcji według Witruwiusza</i> (s. 18); S. Botticelli <i>Narodziny Wenus</i> (s. 19)	cech epoki	<i>imitatio antiquorum</i>	renesans, Arkadia, klasycyzm, retoryka, reformacja, stoicyzm, epikureizm, oksymoron, antyteza Wymienia główne hasła renesansu Wskazuje	ponadto: Wyjaśnia pojęcia: horacjanizm, godność człowieka, racja stanu, cnota, wiersz sylabiczny, wskazuje daty i wydarzenia określające ramy czasowe epoki, wyjaśnia hasła renesansu omawia i rozpoznaje cechy fraszki, pieśni, trenu, sonetu, hymnu, wiersza sylabicznego wymienia cechy stylu klasycznego odnajduje w utworach elementy filozofii stoickiej i epikurejskiej wyjaśnia toposy i motywy renesansowe przedstawia cechy Boga, świata, człowieka, natury na podstawie utworów J. Kochanowskiego i M. Reja wymienia najważniejsze dzieła sztuki renesansowej przedstawia problematykę utworów renesansowych wskazuje nawiązania do antyku dostrzega problem wolności i godności człowieka jako temat	ponadto: Odnajduje w utworach i wyjaśnia filozofię stoicką i epikurejską omawia czynniki kształtujące epokę przedstawia sylwetki wybitnych humanistów omawia cechy stylu klasycznego i rozpoznaj je w utworach interpretuje znaczenie toposów i motywów w utworach renesansowych omawia koncepcję Boga, człowieka, świata i natury, odwołując się do utworów J. Kochanowskiego i M. Reja wskazuje różnice między średniowieczną z renesansową koncepcją Boga, człowieka, świata wymienia najwybitniejsze dzieła sztuki renesansu i określa ich tematykę	ponadto: interpretuje utwory w kontekście filozofii stoickiej i epikurejskiej przedstawia sylwetki i problematykę twórczości wybitnych humanistów wskazuje w utworach cechy stylu klasycznego i określa jego funkcję w utworze dostrzega związek między stylem i światopoglądem klasycznym omawia funkcje toposów i motywów renesansowych analizuje i interpretuje koncepcję Boga, człowieka, świata i natury w twórczości	interpretuje utwory w kontekstach filozoficznych przygotowuje wypowiedź na temat twórczości wybitnych humanistów i ich wkładu w kształtowanie epoki analizuje związek stylu klasycznego ze światopoglądem klasycznym omawia sposób wykorzystania toposów i motywów w różnych tekstach i epokach
2.	<i>Jakże wielkie i godne podziwu jest szczęście człowieka...</i> Filozofia renesansu	Wykład w podręczniku, s. 21–22; G.P. Della Mirandola <i>O godności człowieka</i> (s. 22–23); N. Machiavelli <i>Księżę</i> (s. 24); A. Melone <i>Cesare Borgia</i> (s. 24)	Poznanie refleksji o naturze ludzkiej w filozofii renesansu	humanizm antropocen- tryzm peryfraza makiawelizm alegoria	Wymienia toposy i motywy: Boga artysty, świata teatru, człowieka bożego igrzyska, Czarnolasu, fortuny				
3.	<i>Praw mają bardzo mało, a jednak wystarczają one...</i> Utopia – nowy, lepszy (?) świat	T. Morus <i>Utopia</i> (s. 26– 28); A. Holbein, drzeworyt z wydania <i>Utopii</i> (s. 28)	Scharakteryzowa nie renesansowej koncepcji idealnego państwa	utopia ideał	Wymienia utwory renesansowe i określa ich tematykę Przedstawia cechy Boga, człowieka i świata na podstawie utworów Jana Kochanowskiego Wskazuje cechy dobrego gospodarza na postawie Żywota człowieka				
4.	<i>Dwoja radość...</i> Mikołaja Reja ideał życia rodzinnego	Wykład w podręczniku, s. 31–32; M. Rej <i>Żywoł człowieka pocziwego. Jako jest wdzięczne małżeństwo</i>	Scharakteryzowa nie wzorca osobowego szlachcica ziemianina	żywoł literatura parenetyczna zdrobnienia spieszczenia zgrubienia tonacja emocjonalna					

		zgodne (s. 32–33); E. Lipska <i>Może będzie lepiej</i> (s. 35); P. Bruegel <i>Zabawy dziecięce</i> (s. 33)			pocziwego Mikołaja Reja Wymienia utwory podejmujące problematykę społeczno- polityczną i patriotyczną oraz	utworów renesansowych omawia w utworach problematykę patriotyczną i obywatelską rozpoznaje funkcję impresywną rozpoznaje podstawowe środki retoryczne	omawia nawiązania do sztuki antycznej omawia problematykę utworów renesansowych przedstawia problem wolności i godności człowieka na podstawie pieśni J. Kochanowskiego omawia problematykę społeczno – polityczną i patriotyczną utworów renesansowych wskazując wzór władcy i obywatelskiej postawy rozpoznaje i omawia cechy stylu retorycznego	pisarzy renesansu, odwołując się do kontekstów omawia różnicę między średniowieczną a renesansową koncepcją Boga, człowieka i świata omawia najwybitniejsze dzieła sztuki renesansowej przedstawia sposób nawiązania do sztuki antyku analizuje i interpretuje utwory, uwzględniając konteksty analizuje i interpretuje wzór obywatela patrioty oraz określa jego funkcje omawia funkcje środków retorycznych i stylu retorycznego
5.	<i>Mona Lisa</i> Leonarda da Vinci. Sekretne treści arcydzieła renesansu	Wykład w podręczniku, s. 36; L. da Vinci <i>Mona Lisa</i> (s. 37)	Opisanie portretu Giocondy jako wzorcowego przykładu sztuki renesansowej	perspektywa (linearna, powietrzna) <i>sfumato</i>	określa krótko ich tematykę (Pieśń o spustoszeniu Podola, Odprawa posłów greckich- fragmenty, Kazania sejmowe Piotra Skargi Wymienia fraszki Jana Kochanowskiego i określa ich tematykę Określa tematykę pieśni Jana Kochanowskiego Wyjaśnia genezę trenów Przedstawia tematykę trenów			
6.	<i>Nie porzucaj nadzieje...</i> Optymizm renesansoweg o i współczesneg o humanisty	Wykład w podręczniku, s. 40, 42; J. Kochanowski [<i>Nie porzucaj nadzieje...</i>] (s. 41); [<i>Patrzaj, jako śnieg po górach się bieli...</i>] (s. 44– 45); J. Hartwig <i>Pośpiech</i> (s. 46); rzeźba z nagrobka Jana Kochanowskie go w Zwoleniu (podręcznik, s 42); <i>Koło Fortuny</i> (s. 43); <i>Uroboros</i> (s. 46)	Omówienie renesansowej koncepcji ludzkiego losu	Fortuna humanizm pieśń stoicyzm czas cykliczny epikureizm				
7.	<i>Pokoju mieć</i>	F. Petrarca	Porównanie	paradoks				

	nie mogę... Miłość w literaturze dawnej i współczesnej	Sonet 85 (s. 59); J. Kochanowski [Nie zawsze, piękna Zofija...] (s. 60); K.I. Gałczyński <i>Pieśń I</i> (s. 61); <i>Rzymska bogini Occasio</i> (s. 60); Tycjan <i>Flora</i> (s. 61)	koncepcji miłości w utworach lirycznych różnych epok						
8.	<i>Służmy poczciwej sławie...</i> Refleksja obywatelska w <i>Pieśniach</i>	J. Kochanowski <i>Pieśń o dobrej sławie</i> (s. 62–64), <i>Pieśń o cnocie</i> (s. 64); R. Santi <i>Sen rycerza</i> (s. 63)	Opisanie renesansowego ideału obywatela i władcy	republika (rzeczpospolita) obywatel					
9.	<i>Me rymy nie giną...</i> Różnorodność tematyczna i nastrojowa <i>Fraszek</i>	Wykład w podręczniku, s. 77; J. Kochanowski <i>O doktorze Hiszpanie</i> (s. 78), <i>Do Magdaleny</i> (s. 79); L. da Vinci <i>Studium głowy Marii Magdaleny</i> (s. 79); G. Hoet <i>Młodzi kochankowie</i> (s. 82)	Zaprezentowanie fraszek jako renesansowego <i>silva rerum</i>	fraszka komizm puenta paradoks petrarkizm przerzutnia					

10.	<i>Kupić by cię, Mądrości, za drogie pieniądze...</i> Wprowadzenie do <i>Trenów</i>	Wykład w podręczniku, s. 83–85; J. Kochanowski <i>Tren IX</i> (s. 84–85); J.M. Padovano, nagrobek Kasi Pileckiej (s. 85); P. Pourbus <i>Portret François van der Stratena</i> (s. 86)	Określenie problematyki trenów	tren cykl poetycki ironia ideał					
11.	<i>Sny płocze nas bawią...</i> Dyskusja z filozofią stoicką w <i>Trenach</i>	Wykład w podręczniku, s. 87–88; J. Kochanowski <i>Tren XI</i> (s. 88), <i>Tren XVI</i> (s. 89–91); F. Perrie <i>Śmierć Cyncerona</i> (s. 87)	Dostrzeżenie ewolucji światopoglądu Kochanowskiego w stosunku do pieśni	kryzys światopoglądowy ironia aluzja literacka apostrofa					
12.	<i>Gdziekolwiek jest, jeśliś jest...</i> Tajemnica Boga i godność człowieka w <i>Trenach</i>	J. Kochanowski <i>Tren X</i> (s. 92–93), <i>Tren XIX albo Sen</i> (s. 94–95); Z. Stryjeńska, ilustracja do <i>Trenu XIX</i> (s. 95); Pinturicchio <i>Pogrzeb św. Bernardyna</i> (s. 96)	Opisanie przemian światopoglądowych w cyklu trenów	topos <i>ubi est?</i> / <i>ubi sunt?</i> pytanie retoryczne liryzm konsolacja					

13.	Wypracowanie klasowe z omówieniem		Umiejętność komponowania, redagowania i korekty dłuższej wypowiedzi pisemnej na temat tekstów literackich						
14.	<i>Dziś rysy waszych twarzy w pamięci mi gasną...</i> Współczesny tren Bolesława Leśmiana	B. Leśmian <i>Ubóstwo</i> (s. 97–98)	Interpretacja wiersza Leśmiana jako dialogu z tradycją trenologiczną	tematyka egzystencjalna					
15.	<i>Być albo nie być...</i> Dramat ludzkich wyborów w twórczości Williama Szekspira	Wykład w podręczniku, s. 99–101; W. Szekspir <i>Hamlet</i> (s. 101–102); rysunki teatru The Globe (s. 99–100); zdjęcie T. Budzisz-Krzyżanowski ej w roli Hamleta (s. 102)	Wskazanie podstawowych cech gatunkowych tragedii szekspirowskiej	tragedia nowożytna wybór tragiczny hamletyzm					
16.	<i>Reszta jest milczeniem...</i> W poszukiwaniu nowożytnego wzorca mężczyzny	Wykład w podręczniku i fragment <i>Hamleta</i> , s. 104; Z. Herbert <i>Tren Fortynbrasa</i> (s. 105); V. Carpaccio <i>Portret rycerza</i>	Interpretacja wiersza Herberta jako literackiego dialogu z tragedią Szekspira	sarkazm stereotyp ironia aluzja literacka					

		(s. 106); rycina <i>Scena finałowa „Hamleta”</i> (s. 108)						
17.	<i>Co ma przyjść, przyjdzie...</i> Przeznaczenie czy wybór?	W. Szekspir <i>Makbet</i> (s. 109–112 oraz całość dramatu); zdjęcie Wiedźm ze spektaklu <i>Tragedia szkocka według Makbeta</i> (s. 111)	Scharakteryzowana nie nowożytnej koncepcji tragizmu	determinizm indeterminizm wolna wola fantastyka				
18.	<i>Czy nie spadnie na nich to posądzenie?...</i> Literacka psychologia zbrodni	W. Szekspir <i>Makbet</i> (s. 115–118 oraz całość dramatu); J. Singer Sargent <i>Ellen Terry jako Lady Macbeth</i> (s. 117)	Nakreślenie portretów psychologicznych bohaterów tragedii	premedytacja podżeganie do zbrodni literatura kryminalna				
19.	<i>Znak, że ktoś zły zbliża się...</i> Przyczyny i przejawy zła w dramacie Szekspira	W. Szekspir <i>Makbet</i> (s. 120–123 oraz całość dramatu); M. Herz, miedzioryt z XVII w. (s. 124)	Poznanie Szekspirowskich refleksji na temat istoty zła	zło moralne motywacja				
20.	<i>Czy dłonie te nigdy nie będą czyste?...</i> Cierpienie, lęk i wina lady Makbet	W. Szekspir <i>Makbet</i> (s. 125–127 oraz całość dramatu); P. Bruegel	Scharakteryzowana nie literackiej kreacji szaleństwa	psychoza urojenia				

		<i>Szalona Margot</i> (s. 127)							
21.	Projekcja spektaklu <i>Makbet</i> w reż. A. Wajdy	A. Wajda <i>Makbet</i>							
22.	<i>Niczym jest wszystko, jeśli spełnione marzenie nie cieszy...</i> <i>Makbet</i> w reżyserii Andrzeja Wajdy	Wykład w podręczniku, s. 130; A. Wajda <i>Makbet</i>	Odczytanie spektaklu Wajdy jako autorskiej interpretacji tragedii Szekspira						
23.	<i>Los Ewy...</i> Kobieta renesansu	M.L. King <i>Kobieta renesansu</i> (s. 132–135); H. Bandung, <i>Trzy okresy w życiu kobiety i śmierć</i> (s. 134)	Umiejętność czytania ze zrozumieniem wypowiedzi popularnonaukowej						
24.	Renesans – wędrówka przez motywy i tematy literatury	Wykład w podręczniku, s. 138–140; wnętrze Kaplicy Zygmuntowskiej na Wawelu (s. 140); <i>Renesans – polecenia na koniec działu</i> (s. 141); <i>Renesans – wypracowania krok po kroku</i> (s. 142); infografika <i>Główne idee</i>	Synteza wiadomości na temat literatury renesansowej						

		renesansu (s. 136–137)							
BAROK									
25.	Epoka przeciwieństw . Wprowadzenie do kultury baroku	Tablica chronologiczna, s. 144–147; wykład w podręczniku, s. 148–152; R. van Rijn <i>Lekcja anatomii doktora Tulpa</i> (s. 149); G. Bernini <i>Apollo i Dafne</i> (s. 150)	Określenie ram czasowych i najważniejszych cech epoki	barok kontreforma- cja synteza sztuk dysharmonia kontrast	Wyjaśnia pojęcia: barok, kontreformacja, marinizm, sarmatyzm, oksymoron, pamiętnik, inwersja, paradoks, hiperbola, portret trumienny Określa ramy czasowe epoki	Jak na ocenę dopuszczającą a ponadto: wyjaśnia pojęcia: antyteza, paradoks, instrumentacja głoskowa, koncept krótko charakteryzuje twórców baroku wymienia cechy stylu barokowego wskazuje środki typowe dla baroku (przerzutnia, inwersja, oksymoron, peryfrazą, antyteza) wyjaśnia znaczenie toposów barokowych i rozpoznaje je w utworach charakteryzuje wizję Boga, świata i człowieka w poezji twórców baroku (Szarzyński, Morsztyn, Naborowski, Potocki) omawia problematykę wierszy barokowych dostrzegając typowe dla epoki tematy śmierci, przemijania, nietrwałości, złudzenia-iluzji,	Jak na ocenę dostateczną a ponadto: przedstawia twórców baroku i problematykę ich twórczości omawia cechy stylu barokowego wyjaśnia znaczenie toposów barokowych w kontekście utworów i barokowej wizji świata przedstawia wizję Boga, świata i człowieka odwołując się do utworów omawia znaczenie barokowych alegorii i symboli (np. zwierciadła róży) porównuje sposoby ukazania tych samych motywów w różnych dziełach sztuki wskazuje i	Jak na ocenę dobrą a ponadto: wyjaśnia, jakie czynniki miały wpływ na ukształtowanie epoki wyjaśnia wpływ kontreformacji i jezuitów interpretuje w sposób pogłębiony znaczenie barokowych toposów i ich funkcje w tekstach rozpoznaje cechy stylu barokowego w utworach i rozpoznaje środki stylistyczne charakterystycz ne dla utworów barokowych i określa ich funkcje porównuje barokową wizję	Jak na ocenę bardzo dobrą a ponadto: wykorzystuje konteksty historyczne, filozoficzne, analizując charakter epoki wyjaśnia związek toposów świata teatru oraz człowieka- Bożego igrzyska z barokową wizją świata, Boga i człowieka odwołując się do konkretnych utworów wyjaśnia związek stylu barokowego ze światopoglądem epoki wskazuje przykłady wykorzystania konceptu we współczesnej reklamie porównuje pierwotny literacki z dziełem filmowym, wyjaśnia, dlaczego postaci Szekspira stają się ponadczasowymi źródłami kultury europejskiej wypowiada się na temat obejrzonej adaptacji filmowej
26.	Mitologiczna alegoria w służbie pokoju. <i>Minerwa chroniąca Pax przed Marsem</i> Petera Paula Rubensa	Wykład w podręczniku, s. 153; P.P. Rubens <i>Autoportret</i> (s. 153), <i>Minerwa chroniąca Pax przed Marsem</i> (s. 154), <i>Toaleta Wenus</i> (s. 157); W. Szymborska <i>Kobiety Rubensa</i> (s. 156)	Poznanie najważniejszych cech estetyki barokowej	alegoria światłości sensualizm kompozycja diagonalna putto	Wymienia toposy i motywy barokowe (vanitas, życia walki, życia teatru, życia snu) Wymienia przedstawicieli baroku i ich utwory Przedstawia krótko cechy Boga, świata i człowieka (zwłaszcza rozdarcie człowieka baroku, walkę człowieka,	upływ czasu, marność życia Wymienia podstawowe środki stylistyczne typowe dla utworów			
27.	<i>Człowiek jest szpetny...</i> Antynomie filozofii barokowej	Wykład w podręczniku, s. 158–159, 161; B. Pascal <i>Mysli</i> (s. 161); P.P. Rubens <i>Podniesienie krzyża</i> (s. 160)	Odkrycie antynomicznego charakteru światopoglądu epoki baroku	antynomia (przeciwieństwo)					
28.	<i>Rozdwojony w</i>	Wykład w	Rozpoznanie	elipsa					

	<i>sobie...</i> Człowiek wobec świata i Boga w poezji baroku	podręczniku, s. 163–165; M. Sęp Szarzyński <i>Sonet IV. O wojnie naszej, którą więdziemy z szatanem, światem i ciałem</i> (s. 163–164)	światopoglądu baroku w poezji Sępa	antyteza peryfraz przerzutnia inwersja oksymoron heroiczny aktywizm antynomie poezja metafizyczna tematyka egzystencjalna	barkowych Krótko przedstawia tematykę poezji barokowej Wylicza cechy szlacheica sarmaty na podstawie pamiętników J.Ch. Paska i wierszy Potockiego Wymienia podstawowe cechy stylu barokowego Rozpoznaje podstawowe środki stylu barokowego Streszcza (opowiada) przebieg wydarzeń ukazanych w Makbecie Charakteryzuje postawy bohaterów dramatu Określa tematykę utworu Wymienia najważniejsze cechy dramatu szekspirowskiego	niestałości piękna, brzydoty, ziemskich rozkoszy, miłości i śmierci odnajduje w utworach elementy kultury sarmackiej przedstawia ideę sarmaty na podstawie fragmentu „Wojny chocimskiej” charakteryzuje postawę i poglądy szlachcica sarmaty na podstawie fragmentu „Pamiętników” i wierszy Potockiego wyjaśnia pojęcia: ksenofobia, megalomania, przedmurze chrześcijaństwa wskazuje przykłady makaronizowania określa przestrzeń i czas akcji dramatu charakteryzuje bohaterów dramatu i ocenia ich decyzje omawia problematykę utworu przedstawia cechy dramatu szekspirowskiego odnajduje topos świata teatru	wyjaśnia efekt iluzji w literaturze i sztuce baroku wyjaśnia na czym polega konceptualizm w omawianych utworach omawia barokową konwencję miłości i sposób jej przedstawiania prezentuje dwa oblicza sarmatyzmu, odwołując się do utworów Paska i Potockiego wymienia gatunki związane z nurtem sarmackim wymienia charakterystyczne cechy stylu Paska rozpoznaje cechy oracji, analizuje sceny batalistyczne określa motywy postępowania bohaterów przedstawia skutki postępowania bohaterów i ocenia ich	Boga, świata i człowieka z koncepcją renesansową komentuje przeczytane fragmenty dzieł Bruna i Pascala (wyłaniający się z nich obraz człowieka oraz świata, sposób pojmowania nieskończoności) wnioskuje, dlaczego topos marności zdominował literaturę i sztukę baroku analizuje koncepty i ich funkcje w barokowych utworach analizuje sposób ukazania problemów egzystencjalnych omawia zjawisko sarmatyzmu jako formę kulturową	omawia wizję świata i człowieka, która wyłania się z dramatu elżbietańskiego
29.	<i>Śmierci, śmierć cię czeka...</i> Refleksje egzystencjalne w poezji metafizycznej	M. Sęp Szarzyński <i>Sonet V. O nietrwalej miłości rzeczy świata tego</i> (s. 166); J. Donne <i>Sonet X</i> (s. 168)	Określenie cech barokowej poezji metafizycznej	<i>vanitas</i> paradoks dualizm					
30.	<i>Cel, dla którego niebo mię na świat posłało...</i> Ideały błędnego rycerza a realia życia	Wykład w podręczniku, s. 170–171; M. Cervantes <i>Przygoda Don Kichota ze skazanymi na galery</i> (s. 172–174 oraz całość powieści); M. Kundera <i>Wzgardzone dziedzictwo Cervantesa</i> (s. 176); pomnik Don Kichota i Sancho Pansy (s. 171); ilustracja do	Zaprezentowanie Don Kichota jako bohatera tragicznego	powieść anachronizm slang tragizm etyczny komizm donkiszoteria					

		<i>Przygód Don Kichota</i> (s. 173)							
31.	<i>Między dwiema krańcowymi wadami: tchórzostwem i zuchwalstwem ... Tragiczna wielkość i patetyczna śmieszność Don Kichota</i>	M. Cervantes <i>Przygoda Don Kichota z lwem</i> (s. 177–181 oraz całość powieści); S. Dali <i>Ranny Don Kichot</i> (s. 179)	Rozpoznanie niejednoznaczności kreacji głównego bohatera powieści Cervantesa	patos deheroizacja honor maksymalizm etyczny trawestacja <i>qui pro quo</i>				postawę przedstawia cechy dramatu szekspirowskiego odnosząc je do utworów dostrzega nowatorstwo dramatu Szekspira, przedstawia postać Szekspira interpretuje topos świata teatru	przejawiającą się w różnych obszarach życia i kultury omawia cechy stylu barokowego na przykładach „Pamiętników” Paska (i innych omawianych tekstów) analizuje funkcje środków retorycznych analizuje w sposób pogłębiony postawy bohaterów analizuje zmiany zachodzące w psychice postaci interpretuje „Makbeta” jako dramat o władzy i namiętnościach ludzkich porównuje dramat szekspirowski z dramatem antycznym
32.	<i>Oczy są ogień, czoło jest zwierciadłem ... Słowa i ich znaczenia</i>	Wykład w podręczniku, s. 197–198; J. A. Morsztyn <i>Cuda miłości. Sonet</i> (s. 198), <i>Niestatek</i> (s. 199); D. Velázquez <i>Wenus ze zwierciadłem</i> (s. 200)	Analiza leksykalno-semantyczna wierszy barokowych	znaczenie (nieostre, niedostłowne) treść zakres desygnat wieloznaczność (polisemia) synonimia antonimia homonimia					
33.	<i>Chcieli niebożęta przed Polakami uciec do nieba ... Ideologia sarmatyzmu w Pamiętnikach Paska</i>	Wykład w podręczniku, s. 201–202; J.Ch. Pasek <i>Pamiętniki</i> (s. 202–204); <i>Portret Antoniego Stanisława Szczuki</i> (s. 201); J. Kossak <i>Sobieski pod Wiedniem</i> (s. 204)	Scharakteryzowanie sarmatyzmu jako ideologii polskiej szlachty	sarmatyzm mesjanizm megalomania ksenofobia pamiętnik gawęda hiperbola styl makaroniczny barbaryzm					
34.	<i>Zawsze apetyt</i>	J.Ch. Pasek	Poznanie	analogia					

	<i>do widzenia świata...</i> Oswajanie obcości przez Sarmatę	<i>Pamiętniki</i> (s. 208–209); mapa królestwa Danii (s. 210)	mentalności i światopoglądu barokowego szlachcica	styl makaroniczny				interpretuje topos świata teatru w kontekście utworu	
35.	<i>Ideologia okrażenia.</i> Kontreformacja w Polsce	J. Tazbir <i>Kontreformacja w Polsce</i> (s. 211–213); fasada kościoła św. Franciszka w Limie (s. 212)	Umiejętność czytania ze zrozumieniem wypowiedzi naukowej						
36.	<i>Zaraz się wywiode...</i> Język jako narzędzie perswazji	Wykład w podręczniku, s. 215–218; W. Potocki <i>Sofista</i> (s. 218)	Poznanie zasad skutecznego i etycznego przekonywania	perswazja manipulacja retoryka niewerbalne środki komunikacji środki retoryczne erystyka demagogia sofizmat					
37.	<i>Przeklęty, kto zasmuca matkę swoją...</i> Retoryka jako sztuka przekonywania	Wykład w podręczniku, s. 219; J. Skarga <i>Kazania sejmowe</i> (s. 220–221); M.L. King <i>Mam marzenie</i> (s. 222–223); J. Matejko <i>Kazanie Skargi</i> (s. 220); zdjęcie M.L. Kinga (s. 223)	Porównanie formy retorycznej przemówień z dwóch różnych epok	mowa okres retoryczny paralelizm składniowy paralelizm znaczeniowy perswazja metafora poetycka symbol					
38.	<i>Raczej litość niż strach...</i> Czarownica w	B.P. Levack <i>Czarownica</i> (s. 225–227);	Umiejętność czytania ze zrozumieniem						

	epoce wczesnonowoczesnej	F. Hals <i>Malle Babbe</i> (s. 227)	wypowiedzi popularnonaukowej						
39.	Barok – wędrówka przez motywy i tematy literatury	Wykład w podręczniku, s. 233–234; <i>Barok – polecenia na koniec dzieła</i> (s. 235); <i>Barok – wypracowania krok po kroku</i> (s. 236); infografika <i>Klucze do kultury baroku</i> (s. 206–207)	Synteza wiadomości na temat literatury barokowej						

OŚWIECENIE I PREROMANTYZM

40.	Epoka rozumu – krytyka rozumu. Oświecenie i początek nowoczesności	Tablica chronologiczna, s. 238–240; wykład w podręczniku, s. 241–245; ogród klasycystyczny (s. 243)	Określenie ram czasowych i najważniejszych cech epoki	oświecenie <i>sapere aude</i> klasycyzm sentymentalizm rokoko tolerancja religijna wolność równość braterstwo postęp	Wyjaśnia pojęcia: oświecenie, racjonalizm, klasycyzm, sentymentalizm, rokoko. Wymienia podstawowe cechy kultury oświecenia. Wskazuje cechy gatunkowe bajki, satyry, pieśni, hymnu, ody. Wymienia cechy sztuki klasycyzmu, sentymentalizmu, rokoka. Zna „Hymn do miłości” Krasickiego.	Jak na ocenę dopuszczającą a ponadto: empiryzm, utylitaryzm, parenetyka. Zna główne nurty filozoficzne i postacie ważnych filozofów; John Locke, Denis Diderot, Jan Jakub Rousseau, Monteskiusz, Wolter. Powieści oświeceniowej. Wskazuje konkretne przykłady. Określa wzorzec patriotyzmu w oparciu o utwór Krasickiego, analizuje	Jak na ocenę dostateczną a ponadto libertynizm, wolnomyślicielstwo. Wykorzystuje je przy analizie i interpretacji utworów. Poemat heroikomiczny, powiastka filozoficzna. Analizuje i interpretuje przykłady malarskie i z innych dziedzin sztuki.	Jak na ocenę dobrą a ponadto prawo naturalne. Określa postawę ludzi oświecenia wobec władzy, religii, kościoła i innych instytucji w oparciu o filozofię epoki. Paszkwil, pamflet. Rozumie i wskazuje związek między założeniami epoki a	Jak na ocenę bardzo dobrą a ponadto wartościuje dorobek kultury oświecenia. Rozpoznaje kontekst filozoficzny w tekstach oświecenia. Rozróżnia intencje piszącego na podstawie gatunków. Wskazuje nawiązania do tradycji oświeceniowej we współczesnej kulturze. Interpretuje utwór w kontekście pogłębionym, odwołując się do reform Staniewskich. Oce
41.	<i>W klimacie i wieku filozofii i rozumu...</i> Filozofia oświecenia	Wykład w podręczniku, s. 246–247; <i>Zabobon</i> (s. 248); J.J. Rousseau <i>Postęp i szczęście ludzkości</i> (s. 249–251); J. Wright of	Zaprezentowanie rozumu jako centralnego pojęcia filozofii oświecenia	empiryzm liberalizm racjonalizm materializm ateizm deizm					

		Derby <i>Doświadczenie z pompą próżniową</i> (s. 250); F. Goya <i>Gdy rozum śpi, budzą się demony</i> (s. 251)			Zna „Pieśń legionów” Józefa Wybickiego. Zna i rozumie utwory Ignacego Krasickiego np. „Pijaństwo”, „Do króla”, wybrane bajki Zna Franciszka Karpińskiego „Do Justyny. Tęskność na wiosnę”, „Przypomnienie dawnej miłości”, „Pieśń o narodzeniu Pańskim”. Wymienia toposy i symbole; ogród, arkadia, szczęśliwy dzikus. Zna pojęcia science fiction, fantastyka, powieść, opowiadanie fantastycznonaukowe.	wiersz. Wyjaśnia model patriotyzmu przedstawiony w utworze, wymienia okoliczności jego powstania. Ustala tematykę i problematykę, analizuje i interpretuje na płaszczyźnie treści, wymienia cechy świata i bohaterów. Jak wyżej. Rozpoznaje toposy i symbole, ponadto Kandyd, Guliwer. Wymienia cechy; definiuje.	Dostrzega związek między formą a treścią, interpretuje utwór. Określa funkcję bohaterów narodowych występujących w utworze, interpretuje treść. Pogłębiona analiza i interpretacja z uwzględnieniem budowy i warstwy stylistycznej – językowej. Odwołuje się do oświeceniowej krytyki rzeczywistości, Religi. Analizuje i interpretuje, uwzględniając budowę i warstwę stylistyczną – językową. Dostrzega człowieka jako część natury. Dostrzega związek między toposami i symbolami, a	cechami jej kultury. Interpretuje hymn w kontekście historycznym. Analizuje i interpretuje utwór pod względem budowy i warstwy językowo-stylistycznej. Analiza i interpretacja z uwzględnieniem kontekstów oraz konwencji gatunku. Dostrzega pesymistyczny pogląd na naturę ludzką. Interpretuje utwory literackie z uwzględnieniem wymienionych symboli i toposów. Wskazuje motywy wspólne dla obu epok; nauka jako źródło postępu	nia ponadczasowość pieśni. Przeprowadza pogłębioną interpretację, odwołując się do kontekstów i myślicieli epoki. Przedstawia pogłębioną analizę własną, odwołując się do współczesności i przemian gatunku. Wskazuje wieloznaczność symboli i ich ponadczasowość. Wartościuje dorobek nauki – między fascynacją a krytycyzmem.
42.	<i>Biedny dzikus...</i> Spotkania z Innym w utworach Defoe i Kapuścińskiego	D. Defoe <i>Przypadki Robinsona Crusoe</i> (s. 252–253); R. Kapuściński <i>Heban</i> (s. 254–255); kadr z filmu <i>W Pustyni i w puszczy</i> (s. 256)	Prześledzenie zmian stosunku do kultur pierwotnych w literaturze europejskiej	Inny etnocentryzm postkolonializm reportaż robinsonada					
43.	<i>Bohater nowych czasów...</i> <i>Śmierć Marata</i> jako przykład oświeceniowego klasycyzmu	Wykład w podręczniku, s. 257–258; M.M. da Caravaggio <i>Złożenie do grobu</i> (s. 257); J.-L. David <i>Śmierć Marata</i> (s. 258)	Poznanie najważniejszych cech estetyki klasycystycznej	klasycyzm w sztuce oświecenia patos symbol					
44.	Projekcja filmu W.J. Hasa <i>Rękopis znaleziony w Saragossie</i>	W.J. Hasa <i>Rękopis znaleziony w Saragossie</i>							
45.	<i>Do czego to wszystko zmierza?...</i> <i>Rękopis znaleziony w Saragossie</i>	Wykład w podręczniku, s. 270–271; J. Potocki <i>Rękopis znaleziony w</i>	Interpretacja filmu W.J. Hasa w kontekście refleksji epistemologicznych						

	Wojciecha J. Hasa	<i>Saragossie</i> (s. 272); kadr z filmu <i>Rękopis znaleziony w Saragossie</i> (s. 271); W.J. Has <i>Rękopis znaleziony w Saragossie</i>	oświecenia				założeniami epoki. Analizuje i interpretuje fragmenty z literatury współczesnej, np. autorstwa Lema.	– nauka jako źródło cierpień.	
46.	<i>Prawdę mówi, względów się wyrzeka...</i> Satyra w służbie społecznej	Wykład w podręczniku, s. 274; I. Krasicki <i>Pijaństwo</i> (s. 274–276); W. Młynarski <i>W Polskę idziemy</i> (s. 279–280); J.P. Norblin <i>Szlachcic polski</i> (s. 276); W. Gołas <i>W Polskę idziemy</i> (nagranie na płycie CD-ROM)	Porównanie tematów i sposobów obrazowania w tekstach satyrycznych z różnych epok	satyra dydaktyzm ironia					
47.	<i>O, rzadki darze przedziwnej wymowy...</i> Język i styl językowy	Wykład w podręczniku, s. 282–283; I. Krasicki <i>Monachomachia</i> (s. 284–287); F. de Zurbaran <i>Pożegnanie ojca Juana de Carriona</i> (s. 285)	Scharakteryzowanie zabiegów stylizacyjnych oraz określenie ich roli w tekście	styl językowy stylistyka stylizacja (stylizacja biblijna, archaizacja, dialektyzacja, stylizacja środowiskowa) pastisz parodia trawestacja					

				poemat heroikomiczny inwokacja porównanie homeryckie styl wysoki styl retoryczny antyklerykalizm					
48.	<i>Najbardziej lubił czekoladę...</i> Portret Krasickiego	J. Kott <i>Gorzki Krasicki</i> (s. 289–292); P. Krafft <i>Portret Ignacego Krasickiego</i> (s. 290)	Umiejętność czytania ze zrozumieniem wypowiedzi popularnonaukowej						
49.	<i>Święta miłości kochanej ojczyzny...</i> Dwa ujęcia patriotyzmu	Wykład w podręczniku, s. 293–296; I. Krasicki <i>Hymn do miłości ojczyzny</i> (s. 293–294); J. Wybicki <i>Pieśń Legionów Polskich we Włoszech</i> (s. 296); J. Kossak <i>Mówi ojciec do swej Basi</i> (s. 295)	Rozpoznanie przemian w postrzeganiu patriotyzmu w literaturze polskiej oraz określenie ich przyczyn	świadomość narodowa hymn narodowy / państwowy personifikacja peryfraza					
50.	<i>O, jakimże człowiekiem jest dzieckiem!</i> Bolesne poznanie potrzeby	Wykład w podręczniku, s. 308–310; J.W. Goethe <i>Cierpienia młodego</i>	Określenie cech postawy werteryecznej	powieść epistolarna werteryzm (postawa werteryeczna) „ból					

	samoograniczenia	<i>Wertera</i> (s. 309–311 oraz całość powieści); T. Johannot, ilustracja do <i>Cierpień młodego Wertera</i> (s. 311)		istnienia” indywidualiz m moralność					
51.	<i>Cofam się jak przed ogniem...</i> Historia miłości nieszczęśliwej	Wykład w podręczniku, s. 313–314; J.W. Goethe <i>Cierpienia młodego Wertera</i> (s. 314–315 oraz całość powieści); C.D. Friedrich <i>Wędrowiec nad morzem mgieł</i> (s. 315); G. Romney <i>Portret lady Hamilton jako Kirke</i> (s. 315)	Przedstawienie modelu miłości romantycznej	egzaltacja egotyzm					
52.	Wypracowania klasowe z omówieniem		Umiejętność komponowania, redagowania i korekty dłuższej wypowiedzi pisemnej na temat tekstów literackich						
53.	Oświecenie i preromantyzm – wędrówka przez motywy i tematy literatury	Wykład w podręczniku, s. 354–356; P. Longhi <i>Przyjęcie</i> (s. 355); <i>Oświecenie i</i>	Synteza wiadomości na temat literatury oświeceniowej i preromantycznej						

		<i>preromantyzm</i> – polecenia na koniec działu (s. 357); <i>Oświecenie i</i> <i>preromantyzm</i> – wypracowania <i>krok po kroku</i> (s. 358); infografika <i>Główne idee</i> <i>oświecenia</i> (s. 352–353)							
--	--	---	--	--	--	--	--	--	--

*Nauczyciel decyduje, które treści programowe są realizowane w danej klasie.